

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3Co/545/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1511224238
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Šramková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2012:1511224238.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., Bratislava, Údernícka č. 5, zastúpený spoločnosťou TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., Bratislava, Údernícka č. 5 proti odporcom: X) H. P., X., Č. Č.. XXXX/XX, X) Y. P., X., Č. XXXX/XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu : Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká č. 16, zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Stropkov, Nám. SNP č. 7, o zaplatenie 4.841,93 Eur s príslušenstvom, o návrhu vedľajšieho účastníka na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1, písm. c) O. s. p., rozhodol

rozhodol:

Návrh na prerušenie konania sa z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Vedľajší účastník podal voči rozhodnutiu súdu prvého stupňa č. k. 28 Ro 1371/2011 - 32 zo dňa 15.6.2012 odvolanie vo výroku, ktorým súd prvého stupňa rozhodol o trovách konania.

Zároveň s podaním odvolania podal návrh na prerušenie konania a žiadal, aby odvolací súd sa obrátil na Súdny dvor EÚ so žiadosťou o rozhodnutie o prejudiciálnych otázkach „

1. Či pod právom na súdnu ochranu podľa čl. 47 v spojení s čl. 38 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie a pod právom na zabezpečenie hospodárskych záujmov spotrebiteľov a pod podporou Združení na ochranu záujmov spotrebiteľov podľa čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie sa rozumie aj právo na náhradu trov súdneho konania.

2. a) Či sa má čl. 169 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a čl. 47 v spojení s čl. 38 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie vykladať tak, že Združeniu na ochranu spotrebiteľov patrí náhrada trov konania ako vedľajšiemu účastníkovi na strane spotrebiteľa za úspešné vedenie súdneho sporu, ak zmyslom a cieľom ochrany na strane spotrebiteľa bolo zbaviť spotrebiteľa záväzku z neprijateľnej zmluvnej podmienky podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo záväzku po použití nekalej obchodnej praktiky podľa smernice EP a Rady 2005/29/ES z 11.5.2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu.

b) Ak je odpoveď na otázku podľa predchádzajúceho odseku taká, že Združeniu patrí náhrada trov v súdnom konaní, či možno toto právo nepriznať len z dôvodu, že sa z dôvodu hospodárnosti konania argumentovalo a následne aj rozhodlo na základe inštitútu premlčania, alebo sa rozhodlo o späťvzati žaloby žalobcom po námietke premlčania v znesenej v konaní Združením.

3. Či je porušené základné právo spotrebiteľa a Zdrużenia na ochranu záujmov spotrebiteľov podľa čl. 47 v spojení s čl. 38 ods. 1 Charty základných práv Európskej únie a čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, ak súd neprizná právo na náhradu trov konania spotrebiteľovi alebo Združeniu na ochranu záujmov spotrebiteľov napriek ich úspechu v súdnom konaní a nevyporiada sa s odlišnými súdnymi rozhodnutiami v obdobných veciach, ktoré boli súdu predložené, a ktoré sú zjavne odlišne právne zdôvodnené.

4. Či právna úprava podľa § 142 až § 151 slovenského občianskeho súdneho poriadku odporuje právu Európskej únie, ak neumožňuje Združeniu na ochranu záujmov spotrebiteľov priznať plnú náhradu trov konania, napriek dosiahnutému úspechu v konaní, keď na druhej strane dodávateľovi náhradu trov konania umožňuje.

5. Či čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a články 38 a 47 Charty základných práv Európskej únie treba vykladať tak, že bránia takej aplikácii vnútroštátneho procesného práva, ktorá označuje právne zastúpenie Združenia na ochranu záujmov spotrebiteľov za neúčelné napriek tomu, že po vstupe Združenia do konania zbral žalobu späť.

Uvedené otázky odvolateľ (vedľajší účastník) považoval za otázky zásadného právneho významu, pretože ide o otázku holej existencie Združení a de facto o otázku prežitia Združenia. Združenie vstúpi do konania, spotrebiteľ v súdnom konaní je úspešný, čím je daný reálny výsledok ochrany spotrebiteľa, avšak súd chce túto činnosť pri ochrane spotrebiteľa paralyzovať nepriznávaním trov Združeniu. Združenia obhajujú jedno zo základných práv EÚ dovolenými zákonnými prostriedkami účinnej obrany, súd im trovy neprizná, dodávateľia plošne po celom Slovensku porušujú spotrebiteľské práva a trovy konania sú im priznávané. Princíp spravodlivosti v § 1 P. s. p. je tu zjavne narušený.

Navrhovateľ k návrhu vedľajšieho účastníka na predloženie prejudiciálnej otázky Súdnemu dvoru Európskej únie mal za to, že tento návrh je nedôvodný a nespĺňa podmienky prejudiciálneho konania, vzhľadom na to, že v každom jednotlivom prípade je nevyhnutné posudzovať účelnosť vynaložených trov konania. V zmysle práva Európskej únie je z prejudiciálneho konania vylúčené vnútroštátne právo členských štátov, čiže SD EÚ nemôže v žiadnom prípade vykladať vnútroštátne právo alebo posudzovať jeho platnosť, a to ani v prípade, ak by bolo v rozpore s právom Európskej únie, nakoľko preskúmaním vnútroštátneho práva by prekročil svoje právomoci. Priznanie trov konania vedľajšiemu účastníkovi je výlučne v kompetencii vnútroštátneho súdu. Poukázal tiež na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9 Co 70/2012.

Návrh vedľajšieho účastníka považoval za nedôvodný a účelový.

Predmetom odvolacieho konania je nárok vedľajšieho účastníka na trovy konania.

Z obsahu spisu je nesporné, že navrhovateľ si svojim návrhom zo dňa 2.11.2011, doručeným súdu dňa 14.11.2011 sa domáhal od odporcov 1) a 2) zaplata 4.841,93 Eur na tom skutkovom základe, že právnym predchodcom navrhovateľa bol odporcom poskytnutý spotrebný úver, ktorý odporcovia riadne nesplácali. Uplatnená žalovaná suma pozostávala z istiny - nesplateného úveru 4.422,60 Eur, riadneho úroku 258,72 Eur a úroku z omeškania 160,61 Eur.

Vo veci bol dňa 3.1.2012 vydaný platobný rozkaz. Platobný rozkaz prevzal právny zástupca navrhovateľa (19.1.2012) a odporca 1) (17.1.2012). Odporkyňa 2) si zásielku ani po uložení na pošte neprevzala, bola vrátená súdu dňa 13.2.2012.

Listom zo dňa 6.2.2012, doručeným súdu dňa 8.2.2012 zahlásil svoj vstup do konania vedľajší účastník. Zároveň s oznámením o vstupe do konania žiadal, aby mu súd doručil návrh na začatie konania a jeho prílohy.

Podaním zo dňa 25.5.2012, doručeným súdu dňa 31.5.2012 zbral navrhovateľ svoj návrh v celom rozsahu späť.

Súd konanie zastavil dňa 15.6.2012. O trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c) O. s. p., žiadnemu z účastníkov trovy konania nepriznal.

Podľa § 109 ods. 1, písm. c) O. s. p. súd konanie preruší, ak rozhodol, že požiada Súdny dvor Európskych spoločenstiev o rozhodnutie o predbežnej otázke podľa medzinárodnej zmluvy.

Konanie o takzvanej predbežnej otázke (prejudiciálne konanie) je konaním pred Súdnym dvorom ES a zároveň konaním, ktoré z hľadiska svojej dôležitosti pre celkový systém komunitárneho práva zohráva prvoradú a nezastupiteľnú úlohu. Všetky základné idey a princípy komunitárneho práva, ktoré neboli striktné definované v primárnom práve (v zakladajúcich zmluvách, ich dodatkoch a doplnkoch), dovodil

vo svojej judikatúre Súdny dvor ES (princíp prednosti komunitárneho práva, princíp bezprostredných účinkov komunitárneho práva atď).

Konanie o predbežnej otázke vychádza z niekoľkých zásadných premís. V prvom rade je potrebné si uvedomiť, že charakter komunitárneho (a následne úniového a európskeho), predovšetkým doktrína priority, prednosti komunitárneho práva pred právom vnútroštátnym, predpokladá, že akékoľvek nejasnosti či divergencie vyplývajúce z jeho aplikácie nemôže záväzným spôsobom vykladať vnútroštátny (národný) súd. Vnútroštátny súd nemôže rozhodovať o otázkach platnosti a výkladu komunitárneho práva, ale ako jediný je oprávnený závery Súdneho dvora ES aplikovať na konkrétny ním prejednávaný prípad.

Vnútroštátny súd môže položiť len takú otázku, ktorá sa týka :

- výkladu komunitárneho práva, konkrétne výkladu Zmluvy o založení ES
- platnosti sekundárneho práva komunitárneho práva
- výkladu štatútov orgánov zriadených aktom Rady ES.

Vo všetkých prípadoch musí vnútroštátny súd preukázať, v čom je posúdenie nastolenej otázky podstatné pre konkrétne rozhodnutie vo veci (viď dôvodovú správu k § 109 O. s. p. Občiansky súdny poriadok Š. a kolektív, Beckova edícia komentované zákony).

Vedľajší účastník svojim návrhom formuloval otázky, v zmysle ktorých sa domáhal aby Súdny dvor ES zodpovedal na otázky výkladu vnútroštátneho práva. V položených otázkach nejde o prípadný rozpor, či v danom prípade pri priznaní trov konania konal súd v rozpore s komunitárnym právom, ale domáha sa vedľajší účastník zodpovedania, že mu trovy konania patria. Ustanovenie procesných podmienok, ktoré sa uplatnia pri prejednávaní a rozhodovaní sporov (a teda aj rozhodovanie o trovách konania) je vecou vnútroštátneho právneho poriadku každého členského štátu podľa zásady procesnej autonómie členských štátov, pod podmienkou, že takéto pravidlá nie sú menej priaznivé ako pravidlá upravujúce obdobné situácie vnútroštátnej povahy (zásada ekvivalencie) a že nevedú k praktickej nemožnosti alebo nadmernému sťaženiu výkonu práv priznaných právnym poriadkom Európskej únie (zásada efektivity) (rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9 Co 70/2012).

Vzhľadom na uvedené vyššie odvolací súd návrh vedľajšieho účastníka na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1, písm. c) O. s. p. ako nedôvodný zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.